

Ne oldu Priamos, hangi günlerden estin?
Daha gün doğumunda dilimde bir nefestin
Sır saklayan topraklar bırakıp seni gitmiş
Bulmak için kalbimi çelik sabanla kestim

Bir bakış, bir veda, bir üstünkörü
Silip silip yazdığım cümlelerden kestiğim
Derdimin mahfazası, cesedimin örtüsü,
Sekinet kadehinden fırlayan söz büyü

Rüyalar cibinlikle gerçeklerden saklanır
Sırtıma kitaplardan iki kanat takılı
Uçurumun kenarı derin mavi hakikat
Bana inat bulutlar ufukta kızıl yağmur
Bıraktım ellerimi sağanağa tutarak
Bir damla, on damla, kızıl damlalar yuttum
Kağıttan kanatlarım ıslanınca yapıştı
Çakıldım kelimeler beni kanla uyuttu

Ruh ve ten ezelden iki yarım merdiven
Birinden çıkar elim, diğerinden inerek
Düştüm dengeledim hayali eleyerek
Çatladı mezar taşım ne durdu, ne somurttu
Baktım bir çocuk işçi keskiyle tıklattı
Hakikat mermerin damarının içinden
Sızdı sendeleyerek toprağıma ulaştı